

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. свят.) о 5-й годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: ульця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш зраковані.

Рукописи звертають ся
лиш на окреме задоволення
за вложенням оплати
почтової.

Рекламації незапечатані
випливають від оплати
почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників
пасажа Гавемана ч. 9 і
в ц. к. Старостах на
провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90

Поодинокое число 6 с.

Вісті політичні.

(Др. Кербер о положенню в Австро Угорщині. — До ситуації на Угорщині. — Обструкція в чеськім соїмі. — Італійський король в Парижі. — З Сербії).

Президент міністрів др. Кербер, розмавляючи в одному з редакторів французької газети Echo de Paris, сказав ему: Жаль, що суд заграниці о положенню в Австрії єсть нераз занадто песимістичний. Певно, що ми боремо ся з великими трудностями, але то так буває в кожній державі, в котрій єсть багато всіяких народностей і де диятого далеко трудніше управляти, як де єсть одностайна під виглядом народним держава. Але до того ще далеко, щоби аж розпука брала ся. Лиш неприхильні можуть говорити о якійсь більше або менше грозячій кризі. Серед населеня в обох половинах держави треба передовсім сконстатувати спокій; кожний пильнує свого діла як звичайно, торговля поступає наперед і можна сподівати ся поліпшеня економічного стану. Лиш межі політиками нема спокію. У висшій інтересі монархії треба сподівати ся, що на Угорщині настане розвага і холоднокровність і протинности вирі нають ся без великих трудів. Заведене порозуміння межі Німцями а Чехами єсть задачею, котру пробовали залагодити многи з моїх попередників, на жаль на дармо. Да-

внійше, коли борба не дійшла була до такого значіння і степеня як тепер, було залагоджене тої задачі далеко лекше. Але мимо того ріжниця не так великі, щоби при трохх добрій волі не можна дєвести до порозуміння; але тої доброй волі брак і того мені жаль. Кожда сторона опирає ся при своїх жаданях і не хоче ані трешечки поступити для другої та забуває, що основою кожного конституційного жити єсть угода і лиш угода. Що-до теперішнього правительства, то можу справедливо сказати, що оно старало ся нераз дєвести до якогось порозуміння. Ще й тепер як давнійше єсть цілю правительства заставити оба народи служити державі. Що-до пристрастной дискусії над другам чеськім університетом на Мораві, то треба признати, що Німці не хотять о тім нічого й чути, але послідне слово в сій справі ще не сказане.

Є. В. Цісар приймає вчєра на авдйєнції о 3 год. по полудні угорского міністра фінансів Люкача, котрий висказав Цісарєви свої когляди на ситуацію. Цісар ще не рішив ся, а приняв лиш погляди міністра до відомости і поручив ему, щоби побув ще у Відні і на случай потреби був до диспозиції. Люкач лишив ся і мабуть нині буде знову на авдйєнції. Покликанє Люкача мало переважно цілє інформаційну і порученя утвореня нового кабінету ще не одержав. А мимо того вже само покликанє Люкача до Відня зробило добрий вплив на Угорщині і можна сподівати ся ско-

рого залагодженя кризи. Люкач порозумів ся вже з Апонієм та й другими невдоволеними в ліберальній партії і хоче на тій самій основі порозуміти ся з опозицією. Розходить ся лиш о то, що Корона згодить ся на розширене концесий.

Німці в чеськім соїмі зачали робити обструкцію, котра на першій засіданю проявила ся тим, що треба було три рази перервати засіданє на час по десять минут, що мусіло три рази відбувати ся поіменне голосованє і що остаточно пос. Страхе відчитував спис чеських імен, звєликуючи сьміхи злою вимовою. Вірно-конституційна більша посілість чєска видає комунікат, в котрім каже, що клуб ухвалив одноголосно не брати участі в обструкції.

Франція вдоволена а цілий Париж тішить ся, що може видати у себе і робити параду бодай заграничному монарє. Італійський король з жєною приїхали вчєра до Парижа. Судячи по тєстах виголошєнних на пирі, можна подорож короля Віктора Емануїла уважати за важну зміну у відношенях межі Францією а Італією. Президент Любе промавляючи, сказав: Франція єсть свідома візити Вашого кор. Величєства і видить в ній найліпший доказ тісного порозуміння, до якого прийшло межі італійським а французьким правительствам, а котре в рівній мірі відповідає чувствам і інтересам народів італійського і французького. А король відповідаючи, сказав лиш між иншим, що Франція справедливо уважє его гостину

Великий шлем.

(З російського — Леоніда Андрєєва).

(Конець).

Лучали ся і инші події як при грі в карти. Білий коцур Євпраксії Василівни покінчив своє житє від старєчої слабости і его поховано за дозволом господаря дому в огороді під липою. Відтак шєз раз Николай Дмитрович на цілє два тиждні і его партнери не знали вже, що мають думати і що робити, бо грати в карти в трийку було против їх звичаю і нудило їх. Навіть карти, здавало ся, відчували те і приходили в найдивачнійшій складі і формі. Коли Николай Дмитрович знов появиє ся, були его рожеві лиця запалі і бліді і він видає ся меншим і згорблєним. Він оповідав, що его найстаршого сина за щось арештували і повезли до Петербурга. Всі дивували, бо цілком не знали, що Масленников мав сина. Або може бути, що він оповідав коли о тім, а они забули. Вскорі потім не було его знов раз і то ще в суботу, коли гра трєвала довше як звичайно і товариство дізнало ся, що Николай Дмитрович терпів на рака, про що також ніхто нічого не знав і що він в суботу мав сильний напад. Але відтак прийшло всьо знов до

давнього ладу і гра стала ще навіть поважнійша і більше займає, бо Николай Дмитрович вже не перешкаджав чужими розмовами. Лише накрохмалєні спідницї служницї шелестіли, а атласові карти пересували ся нечутно в руках гравців і жили своїм власним загадочним житєм, що було инше як житє людий, котрі ними грали. Для Николая Дмитровича були они все ще рівнодушні, а деколи навіть злобні і в тім відчувало ся щось загадочного, зловіщого.

Але одного четверга, дня 26 падолиста, якийсь дивний дух завладєв картами. Гра лєдє що розпочала ся, коли до Николая Дмитровича прийшла „велика корона“ і він зробив не лише пять, як на початку заповів, але навіть малого плема, бо Яков Іванович мав лишнього аса, котрого не хотів показати. Відтак прийшли вправді знов кілька разів шістки, але они скоро шєзли і появили ся повні масти, все в порядку одні за другими, неначє хотіли би любувати ся радєстю Николая Дмитровича. Він заповідав одну гру за другою і всі дивали ся, навіть тихий Яков Іванович. Розворушенє Николая Дмитровича уділило ся вскорі вєім присутним, его грубі пальці в мягких ямками прїли і карти випадали ему з рук.

— Як вам нині іде! — сказав значучо брат Євпраксії Василівни, що бояв ся надмірного щастя, бо по нїм все приходить велике нещастє. Але Євпраксія Василівна тішиє ся,

добрі карти прийшли раз і до Николая Дмитровича і она по словах брата три рази сцлунула, аби на втечи.

— Тьфу, тьфу, тьфу! Що тут дивного. Іде карта то іде; дай Боже, аби так дальше ішла!

Карти на хвильку немов би завагували ся і роздумували, кілька двійок несміло появило ся, але опісля знов пішли аси, королі, дами. Николай Дмитрович потребуєв лише розкрити карти і вже міг заповідати гру і то всьо ішло так скоро, що він навіть два рази помиєв ся. Всі дивували ся і лиш Яков Іванович мовчав все ще уперто, коли мав аса і повтаряєв тихцем своє правило: лише не тягнути дальше як до чотирох! Яков Іванович вже не дивуєв ся, то нагле щастє зробило его недовірчивим. Николай Дмитрович гнієв ся на него, почєрєвонів: тяжко віддихав. Він майже вже не роздумуєв над грою, заповідав високу гру і був перєсвідчєний, що щастє будє ему вірне.

Колі понурий Прохїп Василєвич роздав карти і Масленников взяєв свої до рук, забило ся его серце нагле, а відтак знов цілком перєстало бити і перед его очима зробило ся так чорно, що він аж захитав ся. В руці держав він дванайцять лєв. Тепер потребуєв ще лиш винного аса і мав цілком певно великого шлема.

— Два без атута — промовив з напруженєм.

в Парижі за природний вислід доконаного щасливо порозуміння межі обома країнами.

Вчора відкрито звичайну сесію скупшти-ни і роздано послам проєкт адреси з подякою для короля за його розумне розуміння задачі корони і народу. Незгода межі короною а народом була причиною многих могил, знищила багато родин, ослабила нарід і підкопала его повагу. Треба мати надію, що Сербія увійшла тепер в добу щасливих днів. Адреса містить в собі також подяку кабінетови Авакумовича, та домагає ся удержання тісного союзу з Росією, дружних відносин з балканськими народами та підносить конечність заведення нормальних відносин в Туреччині. — З Білграду доносять, що жадане, якого домагала ся опозиція, щоби засуджених офіцерів помилувано, не буде узгляднене.

Новинки.

Львів дня 15 го жовтня 1903.

— **Перенесення.** П. Намістник переніс концентрового практиканта Намістництва Алекс. Зарицького з Ярослава до Золочева.

— **Інавгурація в львівській політехніці.** Ві второк рано відбуло ся у Львові торжество відкриття шкільного року 1903/4 в львівській політехніці. По богослуженю в костелі св. Марії Магдалени зібрани ся учасники в авлі політехніки, де відкрив торжество промовою ректор проф. Кемпінський, а проф. Ів. Левинський виголосив відчит. В торжестві взяло участь багато достойників і гостей, між иншими С. Е. п. Намістник гр. Андрей Потоцький і С. Е. п. Маршалок краєвий гр. Ст. Вадені.

— **Конкурс** розписав повітовий виділ в Богородчанах на посаду окружного лікаря в Лисци з платнею річною 1000 корон і 600 корон на поїздки. Поданя треба вносити до дня 8-го листопада с. р.

— **Кружок забавовий тов. руск. ремісників „Зоря“** у Львові (ул. Краківська ч. 17) устроює вечерниці з танцями дня 17 жовтня н. ст. точно о год. 9 вечером Вступ лише за запрошеннями.

— Три — відповіла Євпраксія Василівна, також дуже розгорячена, бо держала в руці всі карти винної масти, почавши від короля.

— Чотири в червени — сказав Яков Іванович сухо.

Николай Дмитрович підніс гру сейчас до малого шлема. Але розгорячена Євпраксія Василівна не хотіла уступити і хоч бачила, що не могла виграти, заповіла ще висшу гру. Николай Дмитрович надумував ся хвилику, а відтак сказав повеси і якое торжественно, хоч в его голосі пробивав ся і страх:

— Великий шлем!

Николай Дмитрович заповів великого шлема. Всі були збентежені, а навіть мовчаливий господар скрикнув:

— Ого!

Николай Дмитрович простягнув руку, але захитав ся і перевернув ліхтар. Євпраксія Василівна зловила его і Николай Дмитрович сидів знов хвилику непорушно і просто, відтак наглед сплеснув руками і почав поводи падати на ліву сторону. При тім перевернув малий столик, на котрім стояла его підставка з чаєм і его тіло упало цілим тягаром на делікатну ногу столика та зломало єї.

Коли наспів лікар, сконстатував, що Николай Дмитрович умер на удар серця; відтак сказав кілька потішаючих слів про легкість такої смерті і відійшов. Покійника поклали на турецький диван в тій самій комнаті, в котрій лише що грали і під білим простиралом виглядав він як великан і страшно. Одна нога була незакрита і виглядала як нога другого чоловіка, до підшови цілком нового чорного чобота приліпив ся кусник білого паперу, то була торбинка з бонбонів, котрі померший лю-

— **Загальні збори руского товариства педагогічного в Перемишлі** відбудуть ся дня 19-го н. ст. жовтня, т. е. в понеділок о 8-ій годині вечером в комнатах тов. „Січ“, Ринок ч. 27, II, поверх, ч. дв. 39 з слідуємим порядком нарад: 1. Справоздаче уступаючого виділу. 2. Справоздаче комісії контрольної. 3. Вибір нового виділу і 4. Внесеня і інтерпеляції. — Просить ся о численну участь. — *Виділ.*

— **Прикра пригода** лучила ся вчора в часі сеймового засідання. Е. Е. князь Юрий Чарторийський, що писав при столику листи, упав нагле з крісла на землю і зімлів. Поспішено ему сейчас з помічю і по хвили удало ся привести его до свідомости.

— **Огні.** В Дубшарі, коло Рожитова згоріло дня 7 с. м. 11 господарств з всіми засобами. Шкода значна. Ратунок при сильнім вітрі був неможливий. — В Стівчидях, кіцманського повіта, погоріла сими днями церква православної. Пожар вибух в середині церкви, імовірно від свічки, яку забули згасити по богослуженю. Шкода виносить до 8.000 корон. — В Гребенім, пов. равського, згоріло дня 9 с. м. 14 господарських загород, вартости до 25.000 корон Будинки були обезпечені майже всі, хоч на малі суми, зате збіжжя мали обезпечене лиш два господарі. Жертвою огня упало кілька штук худоби. — В Боневичах, добромилського повіта, згоріли сими днями дві селянські загороди разом з сего річним збіжжям. Загальна шкода виносить 2800 кор. і була обезпечена на 1000 корон. Огонь вибух від того, що хлопці неосторожно курили папіроси. — В Липиці горішній, рогагінського повіта, знищив огонь в останніх днях 11 селянських загород зі збіжжям і різними знаряддями. Шкода від огню лише в часті обезпечена, виносить звиз 20.000 кор. Пожар підложили імовірно діти Йосифа Кушніра, котрі бавили ся побіч шопи свого вітця сїрниками. — В німецькій кольонії Фрайфельд коло Жукова, в чесанівському повіті, вибух сими днями огонь і знищив цість загород. І тут причиною огня були діти, що бавили ся сїрниками.

— **Наслідки сварливости.** Нині в ночи по 11-ій годині їхав улицею Личаківською у Львові Войтїх Куржистко, властитель коний і воза. Коло церкви св. Петра і Павла Куржистко зліз з воза і розпочав сварку з візником, що за ним їхав. Куржистко був трохи паний, тому так сваряю розгорячив ся, що не замітив, як его коні чим раз дальше віддаляювали ся, а він цілком зник на закруті улиці. Коли по довшій хвили

быв їсти при чаю. Картовий стіл не був ще упрятаний, карти других лежали розкидані в неладі, так як їх в першій страху покидали з рук, лише карти Николая Дмитровича лежали ще тонким рядком, так як він їх розложив.

Яков Іванович ходив малими, непевними кроками по комнаті, стараючи ся не глядіти на помершого і не ступати на підлогу, бо его високі запятки непрямно стукали. Шерейшов кілька разів попри стіл, відтак нагле задержав ся і взяв осторожно карти Николая Дмитровича в руки; поглянув на них уважно і поклав їх відтак так само осторожно на давнє місце. Відтак подивив ся на ті карти, котрі Николай Дмитрович хотів взяти, винний ас, котрого треба було Николаєви Дмитровичеви до великого шлема, був справді межі ними. Яков Іванович перейшов ще кілька разів по комнаті, відтак ввійшов до сусідньої комнати, заповів свій ватований сурдут і почав плакати, бо зробилось ему жаль покійника. Заменує очі і старав ся представити собі лице Николая Дмитровича, яким оно було за життя, коли він виграє і сьміяє ся. Найбільше жалувал він Николая Дмитровича за его легкодущність і за те, що він все хотів грати великого шлема. Шерейшов в думці цілий нинішній вечер, що розпочав ся таким великим напливом добрих карт, в котрих він зараз причув щось страшного. І відтак Николай Дмитрович помер — помер в тій самій хвили, коли хотів грати великого шлема.

Але одна оданюка гадка, що була страшна в своїй простоті, затрясла цілим худим тілом Якова Івановича, так що він аж зі стрільця зірвав ся. Він оглянув ся, немов би та гадка

Куржистко схаменуєв ся і почав бігати довкола, гядаючи згуби, було вже за пізно, коні пропали. Удав ся отже на поліцію, гядаючи там ради. Сейчас зателефоновано до всіх рогачок львівських, але було вже за пізно. Іменно акцизова сторожа з рогачки зеленої відповіла телефонічно, що по годині 12-ій в ночи переїхав тамтуди такий сам віз з кінями, як его описував Куржистко, а поганяло кінями якихсь двох „обідранців“. Однак сторожа, не підозріваючи нічого, пустила їх, а навіть ніхто не затамив собі, як оба виглядали.

— **Головний Виділ Руск. Тов. Педагогічного** переніс канцелярию Тов. до льволя народної школи ім. Шевченка пл. Стрілецька ч. 6 партер. Урядові години від 5—6 по полудни з вимком неділь і руских свят. Там знаходиться також администрація „Учителя“, „Дзвінка“ і магазин Тов. Педагогічного. — Всякі грошеві і премерати просить ся присилати на адресу проф. Андрія Алиськевича ул. Кохановського ч. 15 Б, (місто давнійшої адреси ул. Кьльоновича ч. 7).

— **Міліонер-дивак.** В Чикаго помер недавно міліонер Григорий Елїн, в 63-тїм році життя. Перед кількома роками Елїн купив собі дім о 7 комнатах і жив в нїм самотно. Замишав лише одну комнату, але прочі пристроїв дуже гарно. Одиноким его занятєм була гра на скрипках, яких мав вісім. Нераз він грав по три дни на скрипці; не їв, не спав, лише грав. Видатки на житє були у него дуже малі. Часом запрошував до себе Ірляндців і гостив їх багато, а приймав їх лише на те, аби почути свою рідну мову ірляндську. Елїн записав маєток свой рідні в Ірляндії.

— **Померли:** Олена з Мадюраків Пастернакова, жена пароха в Вацовичах коло Дрогобича, в 31-ім році життя; — о. Іван Крижановський, парох Берлогів, деканата калуського, дня 12 с. м., в 55-ім році життя, а 28-ім священства; — Антонія зі Стрільбицьких Кончевичева, вдова по руским пароху, в Підкамени коло Бродів, в 77-ім році життя; — Стефанія Глібовицька, дочка о. Теофіля Глібовицького, в Тростянцях коло Снятина, в 9-ім році життя.

не прийшла ему сама з себе, лише немов би єї підшепнув ему хто до уха і відтак сказав голосно:

— Алеж він ніколи не дізнає ся, що в моїх картах був ас і ніколи, що в его руках був певний великий шлем. Ніколи!

І Якову Івановичеви видавало ся, немов би він аж доси не знав, що то єсть смерть. Але тепер порозумів і то, що бачив, було страшно, нерозумне і невідлячне. Він ніколи не довідає ся! І хочби ему тепер кричати до уха, коли-б держати ему карти просто перед очима, Николай Дмитрович не чув би і не бачив би, бо вже не було ніякого Николая Дмитровича. Ще один рух, ще одна хвилка того, що називають житєм і Николай Дмитрович був би побачив свого аса і був би знав, що мав справді великого шлема, але тепер все пропало, він не знав і ніколи не буде знати.

— Ні-ко-ли! — повторив Яков Іванович поводи, вимавляючи виразно кождий склад, аби пересвідчити ся, що таке слово дійсно єсть і має свое значінє.

Так, таке слово було і мало свое значінє, але то значінє було таке дивне і гірке, що Яков Іванович упав на зад на свое крісло і почав безпомічно плакати, зі співчуття над тим, котрий вже ніколи нічого не довідає ся і зі співчуття над самим собою і над всіми иншими, бо та страшна, люта хвиля мусить колись прийти і для него і для всіх инших. Він плакав а в думці грав дальше в карти з Николаєм Дмитровичем, брав лєву за лєвою, аж мав в руці всі тринайцять і думав при тім, кілька треба записати, та що Николай Дмитрович ніколи о тім не довідає ся. Перший і останній раз в своїм житю спроневірив ся Яков Івано-

Господарство, промисл і торгівля.

Нурс львівський.

Дня 14-ого жовтня 1903.	пла- тять		жа- дають	
	К. с.	К. с.	К. с.	К. с.
I. Анції за штуку.				
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	525	—	535	—
Банку гал. для торгів. по 200 зр.	—	—	260	—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	574	—	584	—
Акції фабр. Липинського в Сяноку.	—	—	350	—
II. Листи заставні за 100 зр.				
Банку гіпот. 4% корон	97	80	98	50
Банку гіпот. 5% преміов.	111	25	—	—
Банку гіпот. 4 1/2%	101	10	101	80
4 1/2% листи застав. Банку краев.	101	50	102	20
4% листи застав. Банку краев.	98	75	99	—
Листи застав. Тов. кред. 4%	98	70	—	—
" " 4% льос. в 4 1/2 літ.	98	70	—	—
" " 4% льос. в 56 літ.	98	40	99	10
III. Обліги за 100 зр.				
Проінаційні гал.	99	50	100	20
Обліги ком. Банку кр. 5% II ем.	101	70	—	—
" " " 4 1/2%	101	25	101	95
Зеліз. льокаль. 4% по 200 кор.	98	50	99	20
" " 4% по 200 кор.	99	40	100	10
" м. Львова 4% по 200К.	95	50	96	20
IV. Льоси.				
Міста Кракова	77	—	84	—
Австр. черв. хреста	53	25	54	25
Угорск. черв. хреста	26	90	27	90
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—	—	—	—
Архк. Рудольфа 20К.	68	—	72	—
Базаліка 10 К	19	—	20	—
Joszif 4 К.	8	25	9	50
Сербські табаківі 10 фр.	9	50	11	—
V. Монети.				
Дукат цісарський	11	24	11	40
Рубель паперовий	2	52	2	54
100 марок німецьких	117	10	117	8
Долар америк.	4	80	5	—

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 15 жовтня. Нині має бути уложено на ліста тих осіб з Угорщини, котрі ще мають бути покликані до Цісаря і наступить рішення що до їх покликання на п'ятницю.

Будапешт 15 жовтня. Апоній заявив, що не уступить зі становища президента палати, доки не покажеся в палаті недовіре до него. Доси того не видить і позістає на становищі.

Білград 15 жовтня. Скупштина вибрала своїм президентом Становича, а заступниками Даниловича і Ранковича.

Париж 15 жовтня. Король Віктор Емануїл приїхав з женою о годині чверть на 5 по полудни. На двірці повитали їх президент республіки з женою, міністри і другі достойники. Улицями, котрими король їхав, військо творило шпалір.

Надіслане.

Вп. Панове Господарі!

Купуйте від християн краєві вироби а то, добрі **Млинки** до чищення збіжа з движимими ситами „Нового моделю“, широкі 24 цалів, в ціні 25 до 30 і 35 зр. — **Плуги** до ораня, котрі оруть на якій небудь колісниця, по 10 зр. і вище. — **Колісниці** до плугів сильно оковані по 6 і 7 зр. — **Плужки** до підгортання бараболі цілком зелізні по 8, 10, 12 і 15 зр. — **Значники** чотирорядові сильні, оковані, до роблення знаків на ряди під бараболі по 5 зр. — **Рала і Гани** до зрушування рілі і витягання перею по 10 і 12 зр. — **Січкарні** всякого рода по 26, 30 і 36 зр. **Млинки** або жорна до меленя збіжа на муку, корбові з двома каменями, цілком зелізні по 40 і 50 зр. — **Всякі** молотільні доставляю також по низьких цінах. — **Вироби** сучь власні і випробовані. Поручаюсь дальшій ласкавій пам'яті і замавляти прошу під адресою:

Іван Плейза

в Турці під Коломиєю.

Тепер скажу, як робить ся замовлене на різні знаряди. Деякі П. Т. господарі хотіли би собі замовити і спровадити деякі знаряди, але не знають в який спосіб. Робить ся так, що купує ся поштою картку кореспонденційну за 2 1/2 кр. і пише ся так: Вп. П. Прошу мені надіслати: плуг за 10 зр., млинок за 30 зр., січкарню за 26 зр., або що иншого, за ціну ту а ту, під поданою адресою. (Тут виписує ся четко імя і назвище, місце замешканя, почта і стация залізничі). Гроші зложу при відборі знаряду з залізничі, (або пересилаю переказом). — Адреса до мене:

Іван Плейза

в Турці під Коломиєю.

Рідна случайність! Практично-методичней курс наука языка англійського, вк слада письменне в тижневих лекціях з вговором, на нагородом 2 К місячно. Vickers Янковский, учитель в Голжии коло Калуша почта в місці.

Контора виміни

ц. к. уприв. галиц. акц.

Банку гіпотечного.

купує і продає

всі папери вартістні і монети

по найточнійшій курсі деннім, не челячи ніяко провізії.

Рух поїздів залізничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

посп. особ.		Зі Львова		
відходить		День		
8-25	6:22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор	8-25	
	6:45	" Лавочного, Мункача, Борислава		
	6:30	" Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина		
	6:43	" Підволочиск в Підзамча		
	8:35	" Кракова, Любачева, Орлова, Відня		
	9:05	" " Відня, Хирова, Стружа		
	9:15	" Лавочного, Калуша, Борислава		
	9:25	" Янова		
	9:40	" Самбора, Хирова		
	9:40	" Белця, Сокала, Любачева		
1-50	10:35	Черновець, Делятина, Потутор	1-50	
	10:40	Тернополя, Потутор		
	1:14	Янова від 17/5 до 13/5 в неділі і свята		
	2:04	" Підволочиск в гол. двірця		
	2:10	" " з Підзамча, Гусятина		
	2:40	" Брухович від 17/5 до 13/5 в неділі і свята		
	2:50	" Іцкан, Гусятина, Керешмеве, Калуша		
	3:05	" Кракова, Відня, Хабівки		
	3:15	" Стрия, Скольного лип від 1/5 до 30/5		
	3:25	" Янова від 1/5 до 30/5		
12-45	3:30	Ряшева, Любачева	12-45	
	3:30	" Брухович від 15/5 до 15/5		
	3:40	" Самбора, Хирова		
	4:10	До Кракова, Відня, Берліна		2-51
	5:50	" Іцкан, Букаренту, Чорткова		
	6:05	" Брухович від 17/5 до 13/5		
	6:15	" Станиславова, Жидачева		
	6:30	" Кракова, Відня, Берна, Хирова		
	6:40	" Янова від 17/5 до 13/5 в будні дні		
	7:05	" Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша		
7:05	" Сокала, Рави рускої			
8:14	" Брухович від 17/5 до 13/5 в неділі і свята			
9:20	" Підволочиск в Підзамча, Бродів			
11-05	9:55	" Янова від 17/5 до 13/5 в неділі і свята	11-05	
	10:42	" Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина		
	10:55	" Кракова, Відня, Івонича		
	11:—	" Підволочиск, Бродів в гол. двірця		
	11:24	" " в Підв., Грималова, Заліщик		
	11:05	" Стрия		
	11:11	" Жовкви (лиш що неділі)		

посп. особ.		До Львова		
приходить		День		
8-10	6:10	З Кракова	8-10	
	6:20	" Черновець, Іцкан, Станиславова		
	6:50	" Брухович від 17/5 до 13/5		
	7:35	" Самбора, Хирова		
	7:40	" Янова на гол. дворець		
	7:45	" Лавочного, Борислава, Калуша		
	7:35	" Підволочиск на Підзамче		
	7:55	" " гол. дворець		
	8:10	" Станиславова від 1/5 до 30/5		
	8:55	" Кракова, Відня, Орлова		
1-30	9:55	" Стрия	1-30	
	10:55	" Ярослава, Любачева		
	11:15	" Станиславова, Потутор		
	1:25	" Янова на гол. дворець		
	1:30	" Кракова, Відня		
	1:40	" Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик		
	2:15	" Підволочиск на Підзамче, Гусятина		
	4:35	" Стрия, Самбора, Борислава		
	2:30	" Підволочиск на гол. дворець, Гусятина		
	5:06	" " " Підзамче		
12-20	5:30	" " " гол. дворець	12-20	
	5:55	" Сокала, Белця, Любачева		
	5:50	" Кракова		
	5:40	" Черновець, Жидачева		
	3:14	" Брухович від 17/5 до 13/5 в неділі і свята		
	8:04	З Брухович від 17/5 до 13/5 в неділі і свята		2-31
	10:—	" Самбора, Сянока		
	12:20	" Черновець, Заліщик, Делятина		
	2:31	" Кракова, Відня, Орлова		
	3:09	" Тернополя, Грималова на Підзамче		
3:30	" Тернополя, Грималова на гол. дворець			
6:20	" Іцкан, Підвисокого, Ковови			
10:07	" Янова від 17/5 до 13/5 в неділі і свята			
9:12	" Брухович від 17/5 до 13/5 в неділі і свята			
8:25	" Брухович від 15/5 до 15/5 в будні дні			
8-40	8:25	" Кракова, Відня, Любачева, Сянока	8-40	
	9:25	" Янова від 1/5 до 30/5		
	9:50	" Кракова, Відня, Пешту, Сянока		
	9:20	" Іцкан, Чорткова, Гусятина		
	10:02	" Підволочиск, Бродів, Кошичинець на Підв.		
	10:40	" Лавочного, Калуша, Борислава		
	11:50	" Любіня вел. 15/5—15/5 в неділі і свята		

ЗАМІТКА. Порушення від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівського о 36 мін. В місті видають білети Івди: Агенция Ст Соколовского в пасажі Гавсманна ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади Івди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізничі державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвір'ю, сходи П. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в свята від 9—12).

За редакцію відновідає: Адам Креховецький.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в сантиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2-10	2-20	2-30	2-40	2-50	2-60	2-65	2-70
на 6-кгр. по- ісилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатські срібно-сталеві коси мають тонке як палірок, легке як перо полотно, котре тве як бритва вайтвєрдшу (пєанку), то есть гірську траву і збіже; що тільки попаде від неї, перетинає за одним замахом; на стопу тільки незначно зуживають ся і мовольву роботу хлібороба на полявину лєкву роблять. Приятва, легка робота на полі справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тільки карпатськими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійської сталі дуже добре жвуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сєєгри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовленє треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилась нікому. На жаданє цїнники даром і сплачено, просятє запам'ятати нашу адресу. З почетом:

Александр Копач,
Струтин вижний, п. и. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоварищенє зарєєстрованє в обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотєку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений трєвало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членський вносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 в 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% . Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частію на дивіденду для членів, частію на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер в товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок удїляє Дирекція і агенти.

Головна агенция дневників

СТ. СОБОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш ся агенция.

СТЕЛЯ

найновїйший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболєвський годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).